

**ВІДГУК
офіційного опонента**

професора кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна
Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка,
доктора педагогічних наук, доцента **КОНОНЕЦ Наталії Василівни**
на дисертацію **ГОНЧАРА Сергія Миколайовича**
на тему: **«Формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти
до застосування інноваційних освітніх технологій»,**
подану на здобуття ступеня доктора філософії
зі спеціальності 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»
галузі знань 01 «Освіта/Педагогіка»

Актуальність теми виконаної роботи та її зв'язок із відповідними планами галузей науки. Актуальність дисертаційного дослідження не викликає сумнівів і зумовлена сучасними тенденціями розвитку професійної освіти, фізичної культури і спорту, які потребують підготовки конкурентоспроможних тренерів-викладачів, здатних ефективно здійснювати професійну діяльність в умовах цифрової трансформації освіти, інноваційного оновлення змісту навчально-тренувального процесу та впровадження сучасних освітніх технологій. Сьогодні діяльність тренера-викладача спеціалізованого закладу освіти виходить далеко за межі традиційної спортивної підготовки, охоплюючи використання цифрових платформ, інтерактивних методів навчання, технологій персоналізації, дистанційного супроводу, аналітичних сервісів, засобів моніторингу навчальних досягнень і фізичного розвитку вихованців. Це об'єктивно зумовлює необхідність формування відповідної професійної готовності майбутніх фахівців ще на етапі їхньої підготовки у закладах вищої освіти.

Особливої значущості проблема набуває в умовах реформування системи професійної освіти України, інтеграції у Європейський освітній простір, реалізації компетентнісної парадигми навчання, цифровізації освітнього процесу та оновлення вимог до професійної компетентності педагогічних працівників сфери фізичної культури і спорту. Сучасний тренер-викладач має бути не лише носієм спеціальних знань і спортивно-педагогічного досвіду, але й організатором інноваційного освітнього середовища, здатним обґрунтовано добирати та творчо застосовувати інноваційні освітні технології відповідно до вікових, психологічних і професійних особливостей вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Важливо відзначити, що актуальність теми дисертації автор переконливо обґрунтовує через систему виявлених суперечностей, які відображають реальний стан розвитку професійної підготовки тренерських кадрів. Зокрема, слушно виокремлено суперечності: між суспільною потребою у тренерах-викладачах, здатних до педагогічно обґрунтованого застосування інноваційних освітніх технологій, і недостатньою розробленістю науково-методичних засад їхньої професійної підготовки; між об'єктивною необхідністю

модернізації навчально-тренувального процесу в системі дитячо-юнацького спорту та недостатнім рівнем сформованості готовності частини тренерів-викладачів до інноваційної педагогічної діяльності; між потребою системного оновлення професійної підготовки тренерських кадрів відповідно до сучасних освітніх викликів і відсутністю цілісної педагогічної технології підготовки тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі. Саме тому звернення автора до означеної проблематики є своєчасним, науково обґрунтованим і має вагоме теоретичне та практичне значення для розвитку професійної освіти.

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до пріоритетних напрямів розвитку педагогічної науки, модернізації професійної освіти та вдосконалення системи підготовки педагогічних кадрів для галузі фізичної культури і спорту. Тематика роботи логічно пов'язана із сучасними науковими дослідженнями у сфері професійної педагогіки, цифрової трансформації освіти, інноваційних освітніх технологій та відповідає актуальним завданням державної політики щодо забезпечення якості професійної освіти й підготовки фахівців нового покоління. У зв'язку з цим, обрана тема дисертації є актуальною, своєчасною та має важливе значення як для розвитку педагогічної теорії, так і для вдосконалення практики професійної діяльності тренерів-викладачів дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

До найсуттєвіших наукових результатів, які містяться в дисертації, варто віднести те, що в ній вперше: теоретично обґрунтовано та експериментально перевірено технологію формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій; розроблено структурно-функціональну модель технології формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій, яка охоплює цільовий, змістовий, процесуальний, діагностичний та результативний блоки; удосконалено зміст, форми, методи та засоби формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти щодо застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі; удосконалено науково-методичне забезпечення процесу формування готовності тренерів-викладачів до застосування інноваційних освітніх технологій.

Безумовного схвалення заслуговує центральна ідея дослідження – сформувати готовність тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до свідомого, обґрунтованого та результативного використання інноваційних освітніх технологій під час організації та реалізації навчально-тренувального процесу. Цілком погоджуємося з дисертантом, що рівень сформованості такої готовності розглядається як одна з передумов підвищення якості навчально-тренувальної діяльності, удосконалення професійної майстерності тренерів-викладачів та досягнення вищих результатів спортивної підготовки вихованців

спеціалізованих закладів освіти для підготовки тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій. Водночас імпонує авторська структурна схема організаційно-методичного забезпечення технології формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій, а також Smart EcoSystem, що забезпечує функціональне поєднання цифрових платформ, засобів відеоаналізу, інтерактивних методів роботи та інструментів індивідуалізації підготовки вихованців у єдиному освітньо-тренувальному середовищі.

Цілком логічно, що подальшого розвитку набули теоретичні положення щодо професійної підготовки тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти, педагогічних умов формування їхньої готовності до застосування інноваційних освітніх технологій та механізмів упровадження інноваційних підходів у навчально-тренувальний процес.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертації, характеризуються належним ступенем обґрунтованості, логічною послідовністю, внутрішньою узгодженістю та підтверджуються результатами теоретичного аналізу й експериментальної перевірки. Достовірність одержаних результатів забезпечено коректним визначенням наукового апарату дослідження, відповідністю обраних методологічних підходів його меті, завданням, об'єкту і предмету, а також комплексним застосуванням взаємопов'язаних теоретичних, емпіричних і статистичних методів.

Автором здійснено ґрунтовний аналіз українських і зарубіжних наукових джерел, нормативно-правових документів, сучасних підходів до професійної підготовки тренерів-викладачів та організації навчально-тренувального процесу в спеціалізованих закладах освіти. Це дало змогу визначити суть і структуру готовності тренерів-викладачів до застосування інноваційних освітніх технологій, конкретизувати її змістові характеристики, обґрунтувати педагогічні умови формування (модернізація змісту професійної підготовки шляхом інтеграції інноваційних освітніх технологій; формування позитивної мотивації до використання цифрових та інноваційних педагогічних інструментів; застосування інтерактивних методів навчання й сучасних цифрових ресурсів у процесі формування професійної готовності до інноваційної діяльності) та окреслити механізми впровадження інноваційних підходів у професійну діяльність тренерських кадрів.

Вагомим свідченням обґрунтованості результатів дослідження є теоретична розробленість і експериментальна перевірка авторської технології формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій. Запропонована технологія не обмежується сукупністю окремих методичних заходів, а становить цілісну педагогічну систему, у якій узгоджено мету, зміст, послідовність

професійної підготовки, форми, методи, засоби, діагностичний інструментарій та очікувані результати.

Теоретичну цілісність авторського задуму забезпечує розроблена структурно-функціональна модель технології, яка охоплює цільовий, змістовий, процесуальний, діагностичний і результативний блоки. Взаємозв'язок цих блоків відображає логіку переходу від визначення мети та завдань професійної підготовки до змістового наповнення, організації педагогічної взаємодії, діагностування сформованості відповідної готовності та оцінювання кінцевих результатів. Така побудова моделі засвідчує системний характер дослідження, забезпечує відтворюваність авторської технології та створює підґрунтя для її використання в освітній практиці.

Важливим аргументом на користь достовірності одержаних результатів є впровадження авторської технології та програми підготовки тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі в діяльність спеціалізованих закладів освіти спортивного спрямування, залучених до експериментальної роботи. Практичну цінність дослідження підсилюють розроблені методичні рекомендації для тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти щодо педагогічно обґрунтованого добору та застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі. Запропоновані матеріали можуть бути використані у професійній підготовці майбутніх фахівців, підвищенні кваліфікації тренерських кадрів, організації методичної роботи та професійному саморозвитку тренерів-викладачів.

Результати експериментальної роботи піддано кількісному та якісному аналізу із застосуванням відповідних методів математичної статистики. Виявлена позитивна динаміка рівнів сформованості готовності учасників експериментальних груп до застосування інноваційних освітніх технологій, порівняно з результатами контрольних груп, підтверджує ефективність запропонованої технології. Логічність інтерпретації емпіричних даних, їх співвіднесення з визначеними критеріями, показниками та рівнями сформованості досліджуваної якості дають підстави вважати сформульовані автором висновки достовірними.

Наукові положення, висновки й рекомендації, представлені в дисертації, мають достатній рівень теоретичної, методичної та експериментальної обґрунтованості. Їх достовірність підтверджується системністю наукового пошуку, відповідністю використаних методів завданням дослідження, результатами педагогічного експерименту та практичним упровадженням розробленої технології, авторської програми і методичних рекомендацій у діяльність дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Вищезазначене дає підстави вважати, що отримані результати є вірогідними та науково обґрунтованими.

Значення для науки і практики одержаних автором результатів. Одержані автором результати мають вагоме значення як для розвитку педагогічної науки, так і для практики професійної підготовки тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти.

Наукове значення дисертаційного дослідження полягає у розширенні теоретико-методичних засад професійної освіти за спеціальністю 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)» шляхом обґрунтування цілісної технології формування готовності тренерів-викладачів до застосування інноваційних освітніх технологій. Важливим внеском у розвиток педагогічної науки є розроблення структурно-функціональної моделі зазначеної технології, яка забезпечує системне бачення процесу професійної підготовки майбутніх тренерів-викладачів. Безперечною науковою цінністю характеризується також удосконалення змісту, форм, методів, засобів і науково-методичного забезпечення підготовки тренерських кадрів до використання інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі. Важливим є й подальший розвиток теоретичних положень щодо педагогічних умов формування відповідної готовності та механізмів упровадження інноваційних підходів у діяльність спеціалізованих закладів освіти.

Практичне значення дисертації визначається високим рівнем прикладної спрямованості одержаних результатів. Запропонована автором технологія формування готовності тренерів-викладачів доведена до рівня практичного використання та реалізована через спеціально розроблену програму, систему навчальних модулів, інтерактивні форми організації навчання та комплекс методичного супроводу освітнього процесу. Такий підхід забезпечує можливість відтворення авторської технології в різних закладах вищої освіти, що здійснюють підготовку тренерсько-викладацьких кадрів.

Практичну цінність роботи суттєво підсилюють розроблені методичні рекомендації щодо застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі, які можуть бути використані викладачами закладів вищої освіти, тренерами-викладачами спеціалізованих закладів освіти, методистами, керівниками спортивних шкіл, а також у системі післядипломної педагогічної освіти та підвищення кваліфікації фахівців галузі фізичної культури і спорту.

Особливо слід відзначити, що результати дослідження не обмежуються вирішенням окремого наукового завдання, а мають перспективний характер. Запропоновані автором концептуальні положення, структурно-функціональна модель, технологія та методичне забезпечення можуть стати підґрунтям для подальших досліджень проблем професійної підготовки тренерських кадрів, удосконалення освітніх програм, розроблення сучасних

стандартів підготовки тренерів-викладачів та поширення інноваційних освітніх практик у сфері фізичної культури і спорту.

Таким чином, одержані автором результати мають суттєве теоретичне і практичне значення, характеризуються науковою новизною, високим ступенем практичної придатності та спрямовані на вирішення актуальної проблеми модернізації професійної підготовки тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти відповідно до сучасних вимог розвитку освіти і спорту.

Повнота висвітлення результатів дослідження в опублікованих наукових працях. Результати дисертаційного дослідження висвітлено в 9 наукових працях автора, з яких 5 статей у наукових виданнях, включених до Переліку наукових фахових видань України, 5 тез наукових доповідей.

Оцінка змісту та завершеності дисертації. Представлена дисертація є логічно завершеним та чітко структурованим науковим доробком. Робота складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків. Побудова роботи повністю корелює з визначеною метою та завданнями, забезпечуючи системність і послідовність наукового пошуку.

У *вступі* дисертант переконливо обґрунтовує актуальність обраної теми, формулює методологічну базу, визначає наукову новизну та практичну цінність отриманих результатів. Належна увага приділена апробації висновків та їх оприлюдненню у наукових фахових виданнях.

У *першому розділі* проведений теоретичний аналіз наукових джерел дав змогу дисертантові уточнити зміст базових понять дослідження, розкрити суть формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі та визначити її як цілеспрямований, науково обґрунтований і організаційно забезпечений процес формування професійної готовності тренерів-викладачів до педагогічно доцільного добору, адаптації й практичного використання сучасних освітніх технологій у роботі з вихованцями спеціалізованих закладів освіти. Обґрунтовано є авторська позиція, що підвищення результативності такої підготовки пов'язане з необхідністю уточнення структурних компонентів, визначення педагогічних умов реалізації, розроблення змістово-методичного забезпечення та створення цілісної технології формування готовності тренерів-викладачів до застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі, що становить предмет подальшого наукового пошуку.

Заслуговує на позитивну оцінку авторське бачення перспективних напрямів удосконалення процесу формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій. Повністю погоджуємося

з позицією здобувача, що подальший розвиток професійної підготовки тренерських кадрів має здійснюватися через упровадження компетентнісно орієнтованих освітніх програм, використання моделей змішаного та дистанційного навчання, розширення практики моделювання професійних ситуацій, застосування інтерактивних методів навчання, елементів гейміфікації та сучасних цифрових засобів аналізу результативності спортивної діяльності вихованців. Особливо цінним вважаємо акцент автора на необхідності посилення практичної складової професійної підготовки, розвитку готовності майбутніх тренерів-викладачів до творчого використання інноваційних освітніх технологій, безперервного професійного самовдосконалення та впровадження сучасних педагогічних рішень у навчально-тренувальний процес. Вважаємо наведені положення вагомим науково-практичним здобутком дисертаційного дослідження, що визначає перспективні напрями подальшої модернізації професійної підготовки фахівців галузі фізичної культури і спорту.

Другий розділ дисертації справляє позитивне враження своєю логічною побудовою та науковою послідовністю. У ньому дисертантові вдалося комплексно обґрунтувати технологію формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій, що стало концептуальною основою подальшого експериментального дослідження. Високо оцінюємо ґрунтовність розроблення критеріїв, показників і рівнів сформованості досліджуваної готовності, які характеризуються змістовою повнотою, взаємоузгодженістю та придатністю до експериментальної діагностики. Безперечною перевагою розділу є також науково обґрунтоване визначення методичних підходів до формування готовності тренерів-викладачів до застосування інноваційних освітніх технологій, що забезпечує цілісність авторської концепції та створює належне теоретико-методичне підґрунтя для реалізації розробленої технології в освітньому процесі. Саме системне поєднання концептуальних положень, діагностичного інструментарію та методичних засад підготовки є одним із вагомих здобутків дисертаційного дослідження.

Окремої позитивної оцінки заслуговує представлений в авторській технології інтегративний складник Smart EcoSystem, що органічно інтегрує цифрові платформи, засоби відеоаналізу, інтерактивні методи навчання та інструменти індивідуалізації професійної підготовки. Такий підхід відображає сучасні тенденції цифрової трансформації освіти й спортивної підготовки та демонструє прагнення С. М. Гончара до створення цілісного інноваційного освітнього середовища. Важливо, що запропонована екосистема забезпечує безперервність навчально-тренувального процесу, підвищує оперативність і якість зворотного зв'язку між тренером і вихованцями, створює умови для персоналізації навчання та побудови індивідуальних освітніх траєкторій. Позитивно оцінюємо й те, що здобувач співвідносить власні положення із сучасними європейськими дослідженнями,

які підтверджують ефективність використання цифрових екосистем у професійній діяльності педагогів, їхній позитивний вплив на якість навчання, розвиток цифрової компетентності та розширення можливостей для індивідуального розвитку здобувачів освіти. Вважаємо інтеграцію концепції Smart EcoSystem одним із сучасних і перспективних науково-практичних здобутків дисертаційного дослідження.

Третій розділ дисертації присвячено експериментальній перевірці ефективності розробленої технології формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій і є логічним завершенням теоретико-методичного обґрунтування дослідження. Автором представлено організацію та логіку проведення педагогічного експерименту, послідовно розкрито його етапи, охарактеризовано вибірку учасників, методику дослідження та інструментарій оцінювання результатів. Такий підхід забезпечує прозорість експериментальної роботи, можливість відтворення дослідження та підвищує довіру до отриманих результатів.

Безперечною перевагою розділу є ґрунтовне висвітлення науково-методичного забезпечення впровадження авторської технології. Позитивно оцінюємо, що запропонована технологія супроводжується цілісною системою методичних матеріалів, авторською програмою професійної підготовки, навчальними модулями, інтерактивними формами організації освітнього процесу та комплексом методичного супроводу, що забезпечує її практичну реалізацію в закладах вищої освіти.

Особливої уваги заслуговує належний рівень аналізу результатів педагогічного експерименту. Гончар С. М. не обмежується констатацією позитивних змін, а здійснює їх ґрунтовне кількісне та якісне обґрунтування із застосуванням методів математичної статистики, що підтверджує достовірність отриманих результатів і ефективність запропонованої технології. Представлені експериментальні дані переконливо демонструють позитивну динаміку сформованості готовності тренерів-викладачів до застосування інноваційних освітніх технологій та підтверджують ефективність технології.

У цілому третій розділ характеризується високим рівнем методичної культури, логічною послідовністю викладу, належною доказовістю отриманих результатів і переконливо підтверджує ефективність авторської технології, що істотно підсилює наукову й практичну цінність дисертаційного дослідження.

Загальні висновки роботи є логічними, обґрунтованими та відображають результати вирішення поставлених завдань. Дисертація С. М. Гончара є самостійним, цілісним дослідженням, у якому запропоновано авторський підхід до вирішення актуальної педагогічної проблеми. Робота відповідає вимогам і є вагомим внеском у розвиток сучасної педагогічної науки.

Дотримання академічної доброчесності, відповідність анотації основним положенням дисертації. Проведений аналіз тексту дисертації дає підстави стверджувати, що здобувач дотримується основних принципів академічної доброчесності. У тексті коректно оформлено посилання на використані наукові джерела, періодичні видання, нормативні та офіційні документи. Анотація є змістово узгодженою з основним текстом дисертації та послідовно відображає етапи реалізації поставленої мети і завдань дослідження.

Дискусійні положення та зауваження до змісту дисертації. Позитивно оцінюючи здобутки дисертанта, вважаємо за необхідне, в контексті наукової дискусії, висловити деякі зауваження:

1. На нашу думку, певного уточнення потребує представлення етапів реалізації авторської технології. Так, на рис. 2.1 у структурно-функціональній схемі технології виокремлено мотиваційний, когнітивний, діяльнісний та рефлексивний етапи, тоді як на рис. 3.7 вони представлені як мотиваційно-цільовий, когнітивно-змістовий, операційно-технологічний, рефлексивно-аналітичний та результативно-корекційний. Водночас, у тексті дисертації не наведено достатнього пояснення щодо співвідношення цих двох варіантів структурування технології. Доцільно було б чіткіше обґрунтувати, чи йдеться про різні рівні моделювання (узагальнену структурно-функціональну схему та деталізовану модель реалізації технології), чи про різні підходи до етапізації процесу формування готовності. Таке уточнення сприяло б більшій концептуальній цілісності дослідження та однозначності сприйняття авторської моделі. Водночас висловлене зауваження має дискусійно-методичний характер і не впливає на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження.

2. Підтримуючи позицію автора про те, що показники фізичної підготовленості та спортивної результативності вихованців спеціалізованих закладів освіти можуть розглядатися як об'єктивний критерій оцінювання ефективності педагогічної діяльності тренерів-викладачів, вважаємо, що цей аспект міг би бути повніше відображений у дисертації. Зокрема, у третьому розділі наведено розподіл вихованців спеціалізованих закладів освіти на контрольну та експериментальну групи за базами дослідження (табл. 3.2), що свідчить про їх залучення до експериментальної роботи. Водночас, основна увага приділена аналізу динаміки сформованості готовності тренерів-викладачів, тоді як результати змін у показниках фізичної підготовленості, спортивної результативності чи інших характеристиках вихованців не представлені. На нашу думку, наведення таких даних у тексті дисертації або додатках дозволило б комплексніше продемонструвати практичну ефективність запропонованої технології та її вплив не лише на професійну готовність тренерів-викладачів, а й на кінцеві результати навчально-тренувального процесу.

Водночас це зауваження має рекомендаційний характер і не знижує загальної позитивної оцінки дисертаційного дослідження.

3. На нашу думку, більш повного висвітлення у тексті дисертації потребує авторський спецкурс «Інноваційні освітні технології у професійній діяльності тренера-викладача СЗО», навчально-тематичний план якого наведено в додатку Г. Зважаючи на те, що метою спецкурсу визначено формування у тренерів-викладачів системи сучасних педагогічних, цифрових та методичних компетентностей, необхідних для ефективного застосування інноваційних освітніх технологій у навчально-тренувальному процесі, доцільно було б у відповідному підрозділі дисертації охарактеризувати його структуру, змістові модулі, місце в авторській технології та роль у реалізації педагогічних умов дослідження. Це дозволило б більш повно представити логіку практичної реалізації розробленої технології та забезпечити належний взаємозв'язок між основним текстом дисертації й додатковими матеріалами.

4. У роботі присутні деякі технічні неточності оформлення, які не позначаються на якості проведеного дослідження та не впливають на достовірність одержаних автором наукових результатів. Так, у вступі вказано, що список використаних джерел складається зі 137 найменувань, тоді як фактичний бібліографічний список містить 184 позиції. До окремих побажань редакційного характеру можна віднести необхідність уточнення інформації про кількість наукових публікацій автора, оскільки наведені у дисертації та анотації відомості не повністю узгоджуються між собою. Водночас, ця обставина має виключно технічний характер і жодним чином не впливає на достовірність, наукову новизну та практичну цінність отриманих результатів.

5. Певного редакційного уточнення потребує назва рисунка 3.8. Так, його назву визначено як «Структурно-функціональна модель упровадження технології формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій», тоді як у тексті дисертації автор зазначає, що на цьому рисунку представлено «структурну модель принципів упровадження технології...», яка відображає взаємозв'язок між методологічними принципами, напрямками їх реалізації та педагогічними інструментами. Крім того, попередній рисунок (рис. 3.7) уже має назву «Структурно-функціональна модель реалізації технології...». На нашу думку, доцільно було б привести назву рисунка 3.8 у відповідність до його змісту та опису в тексті, що дозволило б чіткіше розмежувати модель реалізації технології та модель принципів її впровадження.

6. Як побажання редакційно-структурного характеру зазначимо, що загальні висновки могли б бути лаконічнішими за рахунок вилучення положень щодо наукової новизни та практичного значення дослідження, оскільки вони вже наведені у вступі дисертації відповідно до встановлених вимог оформлення кваліфікаційних наукових праць.

7. Робота не позбавлена окремих орфографічних, стилістичних огріхів, описок, незначних помилок технічного оформлення, які не впливають на розуміння та сприйняття матеріалу.

Вказані зауваження не мають принципового характеру і не знижують загального позитивного враження від роботи. Дисертація характеризується ґрунтовністю, послідовністю наукового пошуку та практичною значущістю, підтверджуючи здатність здобувача до самостійного вирішення складних педагогічних проблем.

Висновок. Аналіз дисертації, анотацій та опублікованих праць дає підстави для висновку про те, що дисертація на тему: «Формування готовності тренерів-викладачів спеціалізованих закладів освіти до застосування інноваційних освітніх технологій» є самостійним, завершеним дослідженням, має наукову новизну, теоретичне і практичне значення для педагогічної науки і практики. Вважаємо, що дисертація відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року (зі змінами), а її автор Гончар Сергій Миколайович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)» галузі знань 01 «Освіта/Педагогіка».

Офіційний опонент професор кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, доктор педагогічних наук, доцент Наталія КОНОНЕЦ